

חגורת רדאר משותפת לארצות הברית וקנדה

ל"רישום" תנועותיהם של מטוסים זרים המנסים להגיע אל אמריקה מעל לשטחים הארקטיים רשת תחנות הרדאר תהיה ערוכה בשתי חגורות. למתן בטחון יתר — פרט לאיזורי החופים אשר בהם תושלם פעולתה של חגורת-הרדאר האחת ע"י אניות תצפית רדאריות, שתהווה את "הקו הראשון" (ולצורך זה כבר הוזמנו 4 אניות נסיון). נמצא, כי ענין ההגורה הכפולה היבשתית יחול בעיקר על צפונה הארקטי של קנדה. עמקה של חגורת-התצפית הכפולה יהיה בין 350 ו-500 ק"מ. שוב — פרט לאיזורי החופים. הקצבת השנה הזאת לכך, היא 112 מליון דולר, והתכנית הכוללת תצריך 161 מליון דולר. יש לראות במפעל עצום זה משום אות למגמות החדשות ביותר בשאלות הבטחת שטחים בפני פגיעה אויבת — ואפילו כשהדבר נוגע בשטח כה עצום כזה של ארה"ב — ושל קנדה הגדולה ממנה, כידוע.

מאחר שעוד לפני 10 שנים הוכרז ע"י הנשיא רוזוולט על "שותפות המגן של ארה"ב וקנדה" — החל עתה, לאור שלבי התפתחותה האחד-רונים של הטכניקה הצבאית בת זמננו, בהגשמת מפעל צבאי-טכני ענקי אשר נועד לתת ביטוי מוחשי לשותפות זו של מדינות היבשת הצפון-אמריקאית כולה, ולהבטיחה בפני פגיעה בלתי צפויה של מטוסים או ספינות — או קלעים מנוהלים, במידה שימצאו גט אמצעי הטעיה ופגיעה נגדית כלפיהם — ויבואו מאיזה כיוון שיבואו. ישנן ידיעות על כך כי רשת זאת. נועדה במידה רבה

זוטות חיל-אויב

מטוס הדחף הראשון של בעלי הברית במלחה"ע השנייה שנכנס לפעולות-קרב היה מטוס ה"מטאור" הבריטי. טיסת הנסיון שלו התקיימה ב-1943, וכעבור שנה הוכנס לפעולה לציד הפצצות המעופפות. ל"מטאור" 4 תותחים בני 20 מ"מ הקבועים בחרטום. המטוס הינו מטוס-קרב חד-מושבי, ובעל כושר-תמרון רב. הכנף של המטוס חוצה לשנים את שתי פיות מתקן-הדחף, שצורתם בקבוקית. מוטת כנפי המטוס — 43 רגל. אורכו — 41 רגל.

לראשית 1949 הופיע הראשון משלוח שתי האב-טיפוסים של מטוס-קרב צרפתי מרסיל-דסו 450 (Marcel-Dassault) "הורגן" (סופה). המטוס נמוך כנפיה, חד-מנוע ונועד לטייס אחד. המפלט נמצא בירכתי גוף-המטוס, ואלו פתח כניסת האויר בחרטומו. המנוע — רולסרויט (בריטי) נאנא, שנבנה לפי היתר מיוחד. הזינון — 4 תותחים אבטור מטיים "איספנו" בני 20 מ"מ — קבוע בתחתית החלק הקדמי של הגוף. משקל המטוס כ-6 טון. מהירות מכסימלית כ-930 ק"מ לשעה. תשומת לב מיוחדת הופנתה להשגת כושר טיפוס.

הישגים אלה הם רק מנת חלקן של יחידות בודדות, ואינם משקפים כל רמה המוגינת.

האזרחים, הכריז "איגוד המתנדבים לעזרת הצבא", השתתפו זה לא מכבר במבחנים והתחרויות, בעיקר ביריה, רכיבה על סוס ואפנוע; בינם לבין עצמם, ובינם לבין גבחרות של בתי-חרושת, משקיב-שיחופיים ונקודות ישוב.

מצעדי-הצבא בארה"ב, ביום הצבא (6 באפריל) באו להפגין את עצמתה, גדלה ויכולתה של דיביזיית-קרב אמריקאית. בכמה מצעדים הופיעו דיביזיות "סכמטיות", שהיו מורכבות מיחידות היסוד של דיביזיה אשר נשאו לוחות-הסבר על גדלן ועצמתן של יחידות אלה.

אגף החימוש של הצבא האמריקאי הודיע בימים אלה על "בווקה-מושכ" ללח"ה יוררה פגו של 3.55 אינץ' וה"מאפשרת לחייל-הרגלי לשאת במו ידיו את כוח-המחץ של תותח בינוני. דובר אותה מחלקה צבאית טען לפני זמן קצר, שכלי נשק זה הוא חזק יותר מפי שנים מהבווקה של מלחמת-העולם השנייה, שירתה את פגו ה-2.36 אינץ'.

זוטות חיל-צבא

הגרמנים היו הראשונים שהתחילו לנצל את הרעש כגורם-עזר במלח"מה. כבר ב-1940 צירפו סירנות למפציצי ה"שטוקה" שלהם, אשר גרמו לדמור-רליזציה רבה ביחידות האויב. ממציא גרמני ניסה להפוך את הרעש גם לנשק ממיית. המכשיר שבנה היתה בו מראה קעורה בקוטר של 3 מ' בערך, שכווונה לעבר האויב. בתוך פעמון המראה נמצאו מטענים אשר פוצצו ע"י התזרת גלי הקול ע"י המר"אה. בדרך זו נוצרו גלי קול והדף חזקים בעלי תכיפות של 800 ל-1500 פעם בשניה, אשר יכלו להמם את הנפגע ואפילו להרגו, אם נפעע מהם למשך דקה או יותר. אם כי אמצאה זו לא עברה את שלב הנסיונות, הרי יש בה ענין רב. האמצאה המקורית נועדה לתפקידים הגנתיים בלבד.

זה עתה נתקבלו הידיעות הראשונות, ודוקא ממקור אמריקאי, על אימון אורחים בברית-המועצות. לפי ידיעה זו הרי הושגה התפתחות ניכרת בעצם העמדת התכנית על בסיס ממשי, ועתה היא נמצאת כבר מעבר לשלב הנסיונות. אם כי הושגו הישגים רבים אשר הצבא הסובייטי מתפאר בהם, הרי בינתים